

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

תיק 1200939/3

ב"ה

בכית הדין הרבני האזורי טבריה

לפני כבוד הדיינים:

הרב חיים בזק – אב"ד, הרב שלמה שושן, הרב איתן זן בר

התובעת: [REDACTED] ת"ז [REDACTED] (ע"י ב"כ עו"ד רחל ממאן)

נגד

הנתבע: [REDACTED] ת"ז [REDACTED] (ע"י ב"כ עו"ד מאירה אורד)

הנדון: כתובה/פיצוי גירושין

החלטה

הצדדים הגישו את סיכומיהם באשר לתביעת הכתובה.

טענות התובעת:

א. תובעת כתובה בסך 555,555 ₪, מדובר בנתבע שהינו אמיד אשר הבין היטב את משמעות התחייבותו בשעת החתימה על הכתובה.

ב. לטענת התובעת הנתבע משתכר 50,000 ₪ מידי חודש וכן הוא קשור בהסכמי הסעה עם גופים משמעותיים לנתבע חברה בת 8 מוניות, וברשותו נכס שנרשם ע"ש בלבד.

ג. תכתובות וואטסאפ מעידות כמאה עדים על בגידת הבעל עם הגב' [REDACTED]: 'בוקר טוב אהובי שלי שלי', 'למלך שלי החצי שמשלים אותי...שנה מלאת אהבה (ביננו כמוכין) ועוד.

ד. החל מחודש יוני 2014 הבעל הפך חסר סבלנות עצבני ותוקפני, והפעיל סנקציות כלכליות כנגד האשה.

ה. הבעל דאג לנעול את מכשירו וניהל תכתובת דיסקרטית עם הגב' [REDACTED]

ו. התפרצויות הזעם של הבעל היו מרובות והוא זרק על האשה פירות, שמפו רחצה, הטיח דלתות וארונות ואף נקט באלימות כלכלית כנגד האשה והילדים.

ז. בתאריך [REDACTED] לפתע התקרב הנתבע אל התובעת דחף אותה נתן לה אגרוף חזק בפנים בעין שמאל הנתבע בעט בתובעת שתי בעיטות חזקות ברגל שמאל שגרמו לה לשטפי דם חזקים. הבעל פיטר את עוזרת הבית לאחר שעברה התובעת ניתוח ברגל שמאל כדי להתעלל באשה.

ח. בתאריך [REDACTED] התעמתו הצדדים קשות במהלך יום הכיפורים הבעל נעצר, והוגש נגדו כתב אישום, הוא הודה ובשל הרצון שלא להגיע לחקירת הילדים הושג הסדר טיעון.

ט. לטענת האשה היא נאלצה להגיש תביעה לגירושין אך הם לא באו כיוזמתה אלא נגרמו בעטיו של הבעל שגרם בהתנהגותו לפירוק חיי הנישואין הוא תכנן לעזוב את האשה והילדים לטובת

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הקשר עם המאהבת, ברור שלא ניסה ליטול חלק בנסיונות לשקמם ולכן עליו מוטלת החובה לשלם כתובה ופיצויים.

י. האלימות הקשה ממנה סבלו האשה והילדים הביאו את האשה לבקש צו הגנה.

יא. בתסקיר אשר הוגש לבית המשפט מצויין באופן מפורש כי הבעל מאשר שבשנתיים האחרונות הוא ניהל קשר טלפוני עם בחורה, עוד צויין כי בחודשים האחרונים גמלה בליבו ההחלטה להיפרד. משמע הבעל תכנן מראש לעזוב את האשה בגלל הרומן עם

יב. העיד בתאריך כי הוא בעלה לשעבר של וסיפר כי במהלך הדינותם בביה"ד התריע ביה"ד שלא תקיים שיחות עם כפי שעולה מהודעות וואטסאפ, כמו כן אסר ביה"ד עליה להיפגש עמו אך הוא מעיד שהיא נפגשה עמו חרף האיסור שהטיל עליה ביה"ד. הוא מציינ'אני רואה את שלו ליד הבית שלי לשעבר. כמו כן העידה כי ראתה אותם נוהגים זה בזה ברומנטיות, שאינה יכולה להתפרש באופן אחר.

יג. הובאו טענות הלכתיות בדבר משמעותה של הכתובה וחיובה בפן ההלכתי והמשפטי אזרחי.

טענות הנתבע:

- א. האשה יזמה את הגירושין תיכננה אותם בקפידה, ע"י הגשת תלונות שווא על אלימות מצד האיש שגרמו להרחקתו מביתו ומילדיו.
- ב. רק בביה"ד נזכרה האשה להתלונן על אלימות הבעל, שכן מדובר במחנכת בעלת מודעות וחזקה שהיתה מתלוננת כבר מקדמת דנא אם היו דברים בגו.
- ג. האשה עשתה שימוש בצווי הרחקה שפגעו אנושות בבעל, הוא נאלץ למכור את שברשותו ונשארה בידו בלבד.
- ד. בזמן נישואיהם הרוויח הבעל כשכיר כ לחודש.
- ה. פסק הדין של בית המשפט – התיקים בגין תלונות של האשה על אלימות הסתיימו ללא הרשעה, מדובר ב 5 תלונות שווא.
- ו. מביאה פסק של ביה"ד בחיפה השולל כתובה בשל תלונת שווא וצווי הרחקה וכן פסק של ביה"ד לערעורים.
- ז. לא הוכחה בגידה לא מבחינת כשרות העדים ולא מבחינת איכות הראיות.
- ח. נמצאו סתירות בדברי האשה מחד טענה שלא חפצה בגירושין עד מאידך טענה שכבר היו פניה לגירושין.
- ט. הכתובה מוגזמת ודינה להיבטל. הסכום הגדול נכתב רק לכבודה של האשה ואין בו גמירות דעת.
- י. טרם הסתיימו ההליכים הרכושיים וקיימת אומדנא ברורה שהאיש לא התכווין לכפול את התחייבותיו.
- יא. חוו"ד האקטוארית מעניקה לאשה נח.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בהחלטה שניתנה בתאריך כ"ד בתשרי התשפ"ב (30/09/2021), נכתב כדלהלן:

"בהחלטה שניתנה ביום י"ט באייר התשע"ט ( ) ( ), נאמר כך: " הצדדים היו בדיון בתביעת גירושין וכתובה שהגישה האשה. לטענת הבעל, נושא הכתובה אינו רלוונטי בשלב זה מכיוון שקיים סיכוי סביר שהאשה תקבל סכומים גבוהים מהכתובה במסגרת איזון המשאבים. האשה מתנגדת לטענה זו ומבקשת לפסוק כבר כעת חיוב בכתובה. הוחלט כי שני הצדדים יגישו ראיותיהם להוכחת עמדתם תוך שלושים יום. לאחר קבלת החומר ייקבע המשך ההליך."

בהתאם לאמור, התקבל כתב טענות מטעם הבעל המבהיר מדוע אין מקום לחייבו גם בזכויות המגיעות על פי חוק וגם בכתובה. עותק יועבר לאשה. האשה לא הגישה כל תגובה, למרות שהמועד שניתן לכך בדיון חלף. האשה טענה בדיון שלפי המצב בו נתונים הדיונים בעניין הרכוש, נראה כי היא זאת שתחייב לשלם לבעל לפי החוק ולא להיפך. מאידך הבעל טען כי האשה אמורה לקבל חלק בעסק שלו ובדירה שרשומה רק על שמו וכי הסכומים שעליה לשלם הם השתתפות בחלקה בהלוואות שלקח לצורך העסק ורכישת הדירה. דירה אחת נרכשה על שם שני הצדדים ועל כך אין מחלוקת. המחלוקת נסבה לגבי הדירה השנייה.

החומר שהגיש הבעל לאחר הדיון, מתרכז בעיקר בחיזוק טענתו שאין האשה זכאית ל"כפל מבצעים", וכי אם תקבל סכומים לפי החוק, אין היא זכאית לקבל גם את כתובתה. טענה זו אינה צריכה חיזוק והפסיקה בעניין זה ידועה. מה שהבעל התבקש, היה להגיש הוכחות לטענתו שהאשה עשויה לזכות בהליך איזון המשאבים בסכומים גבוהים. הוא לא המציא כל ראיה שהדירה השנייה רשומה על שמו בלבד למרות שהתחייב להמציא את החוזה. אך גם האשה לא המציאה כל ראיה לטענתה שהדירה רשומה גם על שמה למרות שבאת כוחה הצהירה שתמציא נסח טאבו.

להלן התייחסות בית הדין לתביעה על פי הנתונים שבפנינו כעת.

במהלך הדיון תבעה האשה את כתובתה, לטענתה:

" במשך שנים סבלתי ממנו מאלימות, פיזית, מילולית, כלכלית. הוא השפיל אותי לא ראה בי אשה.

הוא במשך השנים לקח כספים, גנב כספים של אמא שלי. הוויכוח היה על מדיח כלים. הוא אמר שהוא השליט והוא הקובע. שהסברתי לו שאני לא יכולה לעמוד בגלל הבעיה הרגלים. הוא הרים אליי יד.

האשה: הוא בגד בי ובוגד בי עם [REDACTED] מתנהל הליך בבית משפט למשפחה. יש המון הוצאות כלכליות, אני מטפלת בילדים בהמוץ אהבה וחום.

ביה"ד: הפירוד היה בגלל האלימות.

האשה: לא רק, בגידות, מרמה, השפלות, אין בינינו יחסי אישות.

האשה: אנחנו ישנים באותו בית, הוא לא ראה בי אשה, הוא קילל, זרק עליי דברים. אמרתי לו שנתגרש הוא אמר לי ללכת לרבנות. כל הזמן הזה שהוא בוגד הוא הבריח את הרכוש."

תגובת הנתבע היתה הכחשה מוחלטת, אם כי לא משכנעת בעניין הבגידה, הבעל טוען:

"הבעל: לא בגדתי בחיים, זו אשה שאני מסייע את שני הילדים שלה [REDACTED] למוסדות כי הם מוגבלים.

ביה"ד: היא כותבת אהוב שלי, חצי שלי.

הבעל: אני לא יודע על מה אתם מדברים, היא אשה נשואה. אבא שלה רא [REDACTED]

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ביה"ד: בעלה ניגש אליה ואמר שהיא בוגדת איתך?

הבעל: אחרי שהיא עצרה אותי ביום כיפור היא הלכה אליו והרסה לו את הבית.

ביה"ד: מה סוג היחסים, הייתה רומנטיקה בניכם?

הבעל: שום רומנטיקה, בעלה מעורה ביחסים.

ביה"ד: היום יש לך קשר איתה?

הבעל: לא, אחרי שהיא התגרשה אני רק מסייע את הילדים שלה. אני ביקשתי מחילה מבעלה על מה שהיא הסיתה אותו.

ספק גדול אם יש בדברי הבעל אמת. וכך נראה לכאורה מתוך ההתכתבויות ביניהם. כותבת לו:

"וזה שאתה גבר אין לי ספק בכלל מי כמוני מרגישה את זה חיימ שלי"

"למלך שלי החצי שמשלים אותי שנה טובה...שנה מלאת אהבה (ביננו כמובן) שנזכה לאהוב יותר מהשנה שחלפה שנזכה להגשים ולממש את חלומותינו המשותפים ולהמשיך ולצעוד ביחד ולהיות המשענת והכותל אחד בשביל השני לעוד שנים של אהבה ממלאת ובלתי תנאים אוהבתתת אותך הכי בעולם"

דברים אלו מעוררים חשש רציני שהבעל בגד באשת נעוריו. עם זאת לכאורה אין חיוב כתובה מהנימוקים הבאים:

א. אם האשה עתידה לקבל לפי החוק זכויות שאינן מגיעות לה על פי דין תורה שערכן עולה על ערך הכתובה, יתייחד הדין בחיוב הכתובה. אך גם אם לא תקבל זכויות בסכום כזה, עדיין יש ספקות רבים בחיוב הכתובה.

ב. הספק הראשון האם כתובה למעלה מחצי מיליון ש"ח היא כתובה מופרזת שאינה קבילה. יש בכך ספקות מהן היכולות הכלכליות של הבעל בשעת החתימה על הכתובה. מאידך בסכום זה אין הפרזה גמורה אלא הגזמה מקובלת שאדם ממוצע יכול לשלמה במשך מספר שנות עבודה.

ג. בעל שהוא רועה זונות חייב בכתובה, אך לא ברור אם הבגידה היתה קודם שהאשה דרשה צו הגנה או לאחריה. מתוך דברי האשה בביה"ד, נראה לכאורה שנודע לה על הבגידה רק לאחר צו ההגנה ולכן נראה שהיות והאשה יזמה את הפירוד ללא ידיעה על הבגידה אין הבגידה מהווה עילה לחיוב כתובה.

ד. גם במידה ויוכח שהבעל בגד באשתו לפני צו ההגנה, הרי ע"פ הדין כדי לקבל את כתובתה היה צורך להתרות בו על ידי ביה"ד ולהורות לו לחזור בו ולשוב לחיי משפחה תקינים ורק אם לאחר מכן הבעל היה ממשיך במעלליו, תזכה האשה בכתובתה בכפוף לכללי ההלכה.

ה. מטענותיה של האשה משמע שעיקר העילה לגירושין היא המאיסה בבעל שלא נהג בה באופן מכבד (בתחילת הדיון לא הזכירה כלל את עניין הבגידה), נימוקים אלה למרות שהם כבדי משקל, הם אינם גוררים חיוב פיצוי בכתובה ע"פ תקנות חכמים שדאגו לזכויותיה של האשה.

אם התובעת סבורה שתוכל להתמודד עם ההלכות הללו בביה"ד, לרבות עם טענת כפל מבצעים, עליה להגיש בכתב נימוקים שיתייחסו באופן ישיר לכל אחד מההיבטים הנ"ל. לאחר מכן תקבע החלטה אם יש מקום להזמין לדיון הוכחות.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

עד כאן ההחלטה המדוברת.

ננסה לנתח ולהתבונן בכל אחד מצדדי הספק שהעלינו כיצד מתייחסים לכך הצדדים, וכיצד נראים הדברים לאחר העיון בהלכה, בפרוטוקולים ובכתבי הטענות והסיכומים.

ראשית נציין כי שוכנענו מתכתובת הוואטסאפ כי היה בין [REDACTED] קשר זוגי שאינו ראוי, מאידך לא התברר למעלה מכל ספק שהם קיימו מערכת יחסים מינית, אע"פ שברור שהיה ביניהם קשר שאינו ראוי לבני זוג נשואים.

רועה זונות במובנו הבסיסי עוסק באדם שמקיים מערכת יחסים אינטימית עם נשים אחרות, אך ככל שתהיה חמורה, אין הגדרה זו קולעת לזוג עם קשרים רגשיים בלבד, הגם שהם אסורים, ראויים לכל גינוי, אך הם אינם מגיעים לסף הדרוש כדי לחייב אדם שלא יזם את הגירושין, לכדי תשלום כתובה.

הגב' [REDACTED] הודתה שהיא תומכת בו בהתמודדותו עם הקשיים הזוגיים והמשבר המשפחתי החמור, השניים יצאו לטיולים משותפים, למרות שהיו עמם בני משפחה נוספים, אך האשה לא התנגדה להם ונראה שלא ראתה בהם מעשה פסול.

מסתבר שאם היתה מודעת לקשר שהולך ונרקם ביניהם היא היתה עוצרת את הטיולים הללו, אך הבעל הסווה היטב את צעדיו ואולי קשר תמים הלך ונעשה משמעויות יותר משך הזמן ותקע טריז בין הצדדים הן מצד משפחתה של [REDACTED] והן מצד משפחתו של [REDACTED].

הקשר של גורם ותוצאה נראה די מעורפל, הזוגיות בין הצדדים היתה מעורערת, וככל שהתערערה יותר ויותר, מצא הבעל ניחומים בקשר התומך עם [REDACTED] שנעשה מקשר חברי, לקשר אישי, התחזקות הקשר בינו לבין ירין, החמיר את המשבר בינו לבין [REDACTED] וכך בהליך של הזיון חוזר המשבר מחד הלך והעמיק ובמקביל לו הלך ונרקם קשר חדש בין [REDACTED] שגרם לגירושה של [REDACTED] ולבסוף גם לגירושיהם של [REDACTED].

אין זו בגידה קלאסית, של בעל שיזם מערכת יחסים אלטרנטיבית לו ולאשתו, ובכך הביא קץ על נישואיו משעה שהתגלה הדבר.

מדובר בהליך משכרי בין הצדדים שלא בא בשל בגידה אלא בשל חוסר אמון, חוסר כבוד הדדי, אי הסכמה בעניינים כלכליים וכיו"ב ומתוך כך [REDACTED] החלו לנהל שיחות נפש שהלכו והתעצמו כ [REDACTED]. היה נתון במשבר ושיחות אלו הובילו אותו למחשבה שאין טעם להילחם על הזוגיות הזו שהסבה לו עוגמת נפש מחד, ומאידך חיזקו את הקשר הנפשי שהלך ונעשה רומנטי משך הזמן ויתכן מאד, אך אין לנו על כך וודאות, שהקשר הגיע למישור של יחסי אישות המוגדרים בהלכה כזנות.

הסבירות שהבעל בגד באשתו היא גבוהה, אך ביה"ד מתקשה להניח את האצבע על הרגע שמיחסים חבריים ורומנטיים הפכו היחסים בין הצדדים לעמוקים ובעלי היבטים מיניים.

במידה והיה ברור בלי ספק שהקשר המיני נרקם טרם המשבר שראשיתו ביום [REDACTED] והמשכו בכתב אישום כנגד הבעל ומשפט, אכן היה מקום לדון את הבעל דאז לכף חובה, אך ייתכן שרק בעקבות משבר זה, גמלה בלב הבעל החלטה להעביר את הקשר בינו לבין ירין מפסים רומנטיים – אפלטוניים לפסים של חיים משותפים ויחסי אישות.

נחזור על הספקות ההלכתיים שאותם עלינו לברר:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- א. האם כתובה מעל חצי מליון ש"ח נחשבת לכתובה מוגזמת.
- ב. האם כוונת הבעל היתה כתובה לשם כבוד ומזל ולא להתחייבות קניינית מובהקת, והסכום מורה על כך שהוא נועד כדי לסלק מרעין בישין.
- ג. האם ניתנה התראה **_____** והאם התראה זו עשויה להיחשב להתראה גם עבור הבעל בנד"ד.
- ד. האם בית המשפט קבע כי הצו הרחקה ניתן כדין והבעל פגע באשה באופן מובהק כאלים, דבר המוכיח כי הגירושין נגרמו בשל התנהגות הבעל, או שהיה בכך אישום שהתברר ככוזב, דבר המוכיח שהגירושין באו בעטייה של האשה.

- א. באשר לכתובה בסכומים גבוהים מעין אלה כבר פסק ביה"ד בתיק 1217101/9 שאין מדובר בכתובה מוגזמת, ואף אם במוגזמת עסקינן הבעל התחייב בה התחייבות חלוטה.
- ב. סכום הכתובה במקרה זה אכן מעורר את השאלה לכוונת הבעל כיוון שריבוי ספרות 5 מורות שהיה בדעת הבעל בשעת הקניין לדאוג לצד הסגולי כנגד עין הרע ולברכה וייתכן וכוונותיו הקנייניות היו מסופקות, אכן יש בכך כדי לחזק את הספק בחיוב הבעל בכתובה.
- ג. ע"פ פסק של החכם צבי סימן לג, יש להתרות בבעל במקרה של טענה להיותו רועה זונות ובמידה וממשיך בדרכו הנלווה, רק אז מתחייב בכתובה.

משכך אין מקום לחייב את הבעל בכתובה, גם בשל חסרון התראה.

- ד. בכתב התביעה סעיף 10 נכתב כי יחסי הצדדים עלו על שירטון בשל התנהגות הבעל בנוסף בשל בגידה עם **_____**

קרי: יוזמת הגירושין באה בשל יחסי הצדדים שהיו מעורערים, לאחר מכן כשחקרה האשה היא גלתה על מערכת היחסים שבין בעלה לבין **_____**

ביה"ד סבור שתלונה במשטרה בגין זריקת סלסלת פירות, הגם שנימוקיה עמה, בוודאי היתה בכך הכרזת מלחמה, שניתן להגדיר אותה כיוזמת האשה לגירושין.

גם בעדותה בביה"ד נתנה משקל רב לטיב היחסים שבין הצדדים ורק לאחר מכן הוסיפה את עניין הבגידה.

יש להבדיל בין אלימות קשה ומתמשכת העשויה לחייב בכתובה לבין אלימות אקראית שאינה ברף החמור, כהשלכת חפצים להבעת זעם, חפצים שלא פגעו באשה (אע"פ שהיא טוענת שהיו מקרי אלימות קשים בהרכה, הם לא הוכחו ולא היתה בהם הודאת בעל דין).

הבעל הצהיר אז בפנינו, שמה שארע **_____** שעה שהוא שומר מסורת ושוטרים הגיעו לביתו ועצרו אותו גרמו לו את הרצון לפרק את חיי הזוגיות.

בדיון שהתקיים בתאריך **_____** טענה האשה כדלהלן:

" ביה"ד: מה הסיבה שאת מבקשת להתגרש ?

האשה: במשך שנים סבלתי ממנו מאלימות, פיזית, מילולית, כלכלית. הוא השפיל אותי לא ראה בי אשה.

ביה"ד: מתי התחתנתם ?

האשה: **_____**

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ביה"ד : איפה נרשמתם ?

האשה : [REDACTED]

ביה"ד : יש לכם ילדים ?

האשה : כן, 4. שלושה קטינים.

ביה"ד : אתם גרים יחד או בנפרד ?

האשה : משנת 2015 הזמנתי משטרה היה צו הרחקה.

ביה"ד : מאז אתם לא גרים יחד ?

האשה : לא [REDACTED]

ביה"ד : ניסיתם לחזור מאז ?

האשה : לא, הוא במשך השנים לקח כספים, גנב כספים של אמא שלי. הוויכוח היה על מדיח כלים. הוא אמר שהוא השליט והוא הקובע. שהסברתי לו שאני לא יכולה לעמוד בגלל הבעיה הרגלים. הוא הרים אליי יד.

ביה"ד : 4 שנים אתם בנפרד. למה לא התגרשתם מאז ?

האשה : במהלך השנים הוא פוגע בי כלכלי.

ביה"ד : לא הבנת את השאלה. למה לא באתם עד היום ?

האשה : הוא בגד בי וכונן בי עם [REDACTED]. מתנהל הליך בבית משפט למשפחה. יש המון הוצאות כלכליות, אני מטפלת בילדים בהמון אהבה וחום.

ביה"ד : הפירוד היה בגלל האלימות.

האשה : לא רק, בגידות, מרמה, השפלות, אין בינינו יחסי אישות.

ביה"ד : ממתני לא היו יחסי אישות ?

האשה : מ-2012. זו לא בגידה ראשונה.

ביה"ד : מאז 2012 אין יחסי אישות.

האשה : אנחנו ישנים באותו בית, הוא לא ראה בי אשה, הוא קילל, זרק עליי דברים. אמרתי לו שנתגרש הוא אמר לי ללכת לרבנות. כל הזמן הזה שהוא בוגד הוא הבריח את הרכוש".

מדבריה עולה כי יחסיו של הנתבע עם [REDACTED] היו רק הקש ששבר את גבל הגמל, אך הפירוד והריחוק כבר החל בשנת 2012, הרבה לפני יחסי הנתבע [REDACTED]

הדבר מעיד על כך שהיחזמה המעשית לפירוד בא בשל האשה.

זכותה המלאה לכך, אבל שעה שהיא אינה מעוניינת ביחסים זוגיים, אין האשה יכולה לתבוע כתובתה. [REDACTED]

ה. לטענת הנתבע יש בתביעת הכתובה 'כפל מבצעים', שכן היא עתידה לקבל סכום הגון באיוון הנכסים. הן בכך שתקבל מחצית מדירה הרשומה על שם הנתבע, והן במסגרת הדו"ח האקטוארי.

לגבי הזכויות בדירה, היות והאשה בסיכומיה טענה כי הגרוש רשם דירה על שמו במהלך נישואיהם, הרי שמחצית הדירה, שנתבעת ע"י האשה בבית המשפט בשל איוון משאבים, בהחלט יש בכך כדי

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לפצות את האשה ע"פ הכלל שבו אין מקום לכפל מבצעים - גם גביה מדין כתובה וגם ע"פ החוק שהוא יותר ממה שקבעה ההלכה.

לגבי האיזון האקטוארי-מעיון בדו"ח האקטוארי שצורף עולה כי אם הצדדים מאזנים את הרכוש והפנסיות באופן מיידי, הרי שעל האשה להעביר לבעל כס, ואם האיזון יתבצע בהתאם ללווה הזמנים שהוצג, על הבעל לשעבר להעביר לאשה באופן מיידי כס ועד לפרישתה כ- [REDACTED] נש ולאחר מכן תעביר לו 50% מהפנסיה שלה לתקופת הנישואין. ואם כן לכאורה אין כאן כפל מבצעים כלל.

ואולם, אם נעיין בפירוט הישוב האיזון, ניווכח שכלל זכויות הנתבע עלו לסך כ- [REDACTED] שקל, אך זכויות התובעת בסך דומה, קוזו מזכויות הנתבע. זכויות אלו שקוזו, נצברו במסגרת יחסי העבודה שלה. לגבי זכויות שצברה אשה במסגרת יחסי עבודה, קיימת מחלוקת בין הפוסקים האם עליה להעבירם לבעל, או שהם שייכים לה. נצטט מפסק דין אחר שניתן בבית דין זה ניתן ביום כ"ד בניסן התשפ"א (06/04/2021), בתיק 596148/6 ופורסם על ידי הנהלת בתי הדין באתרי אינטרנט.

" זכויות האשה מהעבודה: לפי דין תורה, הבעל הוא זה שמפרנס את אשתו וילדיו ותמורת מזונותיה, מעשי ידיה שייכים לו.

המובן הצר המקורי של המונח "מעשי ידיה", הוא הכנסות מעיסוק בטוויית צמר וכד', מלאכות הנעשות בתוך הבית. לגבי הכנסות ממקורות אחרים, כמו משכורות ממעביד והכנסות מעיסוקיה כעצמאית, נחלקו הפוסקים. יש אומרים שגם הכנסות אלו הן של הבעל, ולדעה אחרת, הכנסות מסוג זה הן של האשה. בתי הדין נוהגים לפסוק שבמקרה שאשה צברה זכויות מעיסוקיה, אין להוציא את הכספים מידה מכיוון שהיא יכולה לטעון קים לי כאותם פוסקים המזכים לי כספים אלו. מאידך, כאשר האשה באה להוציא מיד הבעל מזונות, הבעל יוכל לטעון קים לי כהפוסקים שהכנסות מסוג זה מגיעות לי, ועל כן אין מוציאים מידו את סכום המזונות המלא עבור האשה, אלא מנכים מזכותה למזונות את שכר עבודתה. גם בנדון שלנו, מכיוון שהאשה היא זו שבאה להוציא את סכום הכתובה מיד הבעל, יוכל הנתבע לטעון קים לי כפוסקים אלו ועל כן יש לנכות מהכתובה את אותו חלק מזכויותיה שלא הועבר לנתבע.

עד כאן מאותו פסק דין ושם הארכנו להציג מקורות הלכתיים לקביעה זו.

כעין זה נפסק לפי דעת הרוב בבית הדין הרבני בירושלים, בפסק דין שניתן ביום ד' בשבט התשפ"א (20/01/2021), בתיק מס' 989527/4, על ידי כב' הדיינים הרב מאיר פרימן, הרב דוד בירדוגו והרב יצחק רבינוביץ.

גם בנדון שלנו, מחמת הספק, עלינו לקזז מהכתובה את חלקה בזכויות הנתבע וגם את חלקה בזכויות שהיא עצמה צברה כשכר עבור עבודתה.

משכך עולה כי תביעה זו היא מסופקת מכמה פנים, והיות והבעל מוחזק בסכום הכתובה נתקיים כאן המוציא מחברו עליו הראיה.

ניתן ביום ( ).

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

א"מ נ"ק

הרב איתן זן בר

שלמה שושן

הרב שלמה שושן

א"מ נ"ק

הרב חיים בזק – אב"ד

העתק מתאים למקור

הרב שלמה דידי, המזכיר הראשי

נחתם דיגיטלית ע"י הרב שלמה שושן בתאריך 14:29 30/09/2021